

Sygn. akt III AUa 438/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 listopada 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku - III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Maciej Piankowski
Sędziowie:	SA Grażyna Czyżak (spr.) SO del. Tomasz Koronowski
Protokolant:	sekr. sądowy Katarzyna Kręska

po rozpoznaniu w dniu 27 listopada 2018 r. w Gdańsku

sprawy E. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o wysokość świadczenia

na skutek apelacji E. S.

od wyroku Sądu Okręgowego w Słupsku V Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 12 grudnia 2017 r., sygn. akt V U 729/17

1. oddała apelację;

2. przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Okręgowego w Słupsku na rzecz radcy prawnego E. K. kwotę 120,00 (sto dwadzieścia 00/100) złotych powiększoną o podatek VAT tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej ubezpieczonej z urzędu w postępowaniu apelacyjnym.

SSA Grażyna Czyżak SSA Maciej Piankowski SSO del. Tomasz Koronowski

Sygn. akt III AUa 438/18

UZASADNIENIE

Ubezpieczona E. S. wniosła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z dnia 13 października 2017, wydanej w przedmiocie odmowy ustalenia ponownej wysokości świadczenia – emerytury.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wniósł o oddalenie odwołania, podnosząc argumenty jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Wyrokiem z 12 grudnia 2017 roku Sąd Okręgowy w Słupsku V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie.

Powyższe rozstrzygnięcie Sąd Okręgowy oparł na następujących ustaleniach i rozważaniach:

Ubezpieczona E. S., urodzona (...), począwszy od 20 marca 2015 r. ma przyznane prawo do emerytury w oparciu o art. 26 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS.

Do ustalenia wysokości świadczenia organ przyjął wskaźnik średniego dalszego trwania życia na poziomie 251,3 miesięcy.

W dniu 6 października 2017 roku ubezpieczona złożyła wniosek o przeliczenie świadczenia i uwzględnienia najkorzystniejszego wskaźnika dalszego trwania życia.

Zaskarżoną decyzją organ rentowy odmówił ponownego ustalenia wysokości emerytury, wskazując, iż podwyższony wiek emerytalny E. S. osiągnęła w miesiącu, w którym obowiązywała ta sama tabela dalszego średniego trwania życia, co w miesiącu osiągnięcia obniżonego wieku emerytalnego.

Wiek 60 lat ubezpieczona osiągnęła w dniu (...), natomiast wiek 60 lat i 7 miesięcy w dniu (...)

Komunikat Prezesa GUS z 26 marca 2014r w sprawie tablicy średniego dalszego trwania życia – Monitor Polski z 28 marca 2014 wskazywał, iż współczynnik dalszego trwania życia wynosi 251,3 miesiące.

Sąd I instancji wskazał, iż stosownie do treści art. 26 ust. 4 i 5 ustawy o emeryturach i rentach z FUS Prezes GUS ogłasza w formie komunikatu (...) corocznie w terminie do 31 marca tablice trwania życia wspólne dla kobiet i mężczyzn, wyrażone w miesiącach. Tablice te są podstawą do przyznawania emerytury, na wnioski zgłoszone od dnia 1 kwietnia do 31 marca następnego roku kalendarzowego.

Zgodnie z ust. 6, jeżeli jest to korzystniejsze dla ubezpieczonego, do ustalenia wysokości emerytury (...) stosuje się tablice trwania życia obowiązujące w dniu, w którym ubezpieczony osiągnął wiek emerytalny o jakim mowa w art. 24 ust 1a (dla kobiet urodzonych tak jak ubezpieczona pomiędzy 1 lipca 1954 a 30 września 1954 roku - 60 lat i 7 miesięcy) oraz w art. 27 ust 2 i 3 (dotyczy ubezpieczonych urodzonych przed 1 stycznia 1948).

W okresie, kiedy ubezpieczona osiągnęła wiek 60 lat, to jest w sierpniu 2014 jak i w okresie kiedy osiągnęła wiek 60 lat i 7 miesięcy to jest w marcu 2015 r. obowiązywał Komunikat Prezesa GUS z 26 marca 2014 r. w sprawie tablicy średniego dalszego trwania życia – Monitor Polski z 28 marca 2014 r., który wskazywał, iż współczynnik dalszego trwania życia wynosi 251,3 miesiące.

Taki też współczynnik został przyjęty przez organ rentowy.

W tych okolicznościach Sąd Okręgowy uznał, iż zaskarżona decyzja odpowiada prawu, a odwołanie wniesione od niej oddalić, o czym orzeczono na mocy art. 477¹⁴§1 k.p.c. jak w sentencji.

Apelację od wyroku wywiodła wnioskodawczyni, podnosząc, iż ZUS potraktował ją dyskryminująco, odmawiając przeliczenia emerytury. Tysiące Polaków zwróciło się bowiem do ZUS i otrzymało decyzję. Skarżąca wskazała, iż nie zgadza się z tym, że tablice życia są podstawą do przyznawania emerytury. Apelująca wniosła o wyliczenie jej emerytury przed 1999 r. ze wszystkich składek.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja wnioskodawczyni nie zasługiwała na uwzględnienie.

Przedmiotem niniejszej sprawy była decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych odmawiająca ustalenia ponownej wysokości emerytury.

Wskazać na wstępie należy, że Sąd Okręgowy w sposób prawidłowy ustalił stan faktyczny oraz przytoczył właściwe przepisy mające zastosowanie w niniejszej sprawie. Sąd Apelacyjny w pełni podziela argumenty zawarte w uzasadnieniu Sądu Okręgowego i przyjmuje je za własne.

Zgodnie z treścią art. 26 ust. 1 ustawy z 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (dalej: ustawa emerytalna), emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183.

Na mocy art. 26 ust. 4 ustawy emerytalnej, Prezes Głównego Urzędu Statystycznego ogłasza w formie komunikatu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski" corocznie w terminie do dnia 31 marca tablice trwania życia, z uwzględnieniem ust. 3, dla wieku ubezpieczonych określonego w myśl ust. 2.

Ust. 5 powyższego przepisu stanowi, iż tablice, o których mowa w ust. 4 są podstawą przyznawania emerytur na wnioski zgłoszone od dnia 1 kwietnia do dnia 31 marca następnego roku kalendarzowego, z uwzględnieniem ust. 6.

Zgodnie zaś z ust. 6, jeżeli jest to korzystniejsze dla ubezpieczonego, do ustalenia wysokości emerytury stosuje się tablice trwania życia obowiązujące w dniu, w którym ubezpieczony osiągnął wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn.

Przypomnieć należy, iż ubezpieczonej przyznano emeryturę decyzją z dnia 20 marca 2015 r., przyjmując wskaźnik średniego dalszego trwania życia na poziomie 251,3 miesięcy, obowiązujący w dniu (...) r., tj. w dniu, kiedy ukończyła ona 60 lat i 7 miesięcy. W dniu 6 października 2017 roku ubezpieczona złożyła natomiast wniosek o przeliczenie świadczenia i uwzględnienia najkorzystniejszego wskaźnika dalszego trwania życia.

Wiek 60 lat ubezpieczona osiągnęła w dniu (...) r., a więc w dacie, kiedy obowiązywała tablica średniego dalszego trwania życia wynikająca z Komunikatu Prezesa GUS z 26 marca 2014 r. Ta sama tablica obowiązywała zatem w dniu przyznania wnioskodawczyni prawa do emerytury. Sąd I instancji trafnie zatem ocenił, iż brak było podstaw, aby przeliczać ubezpieczonej wysokość emerytury z uwzględnieniem tablicy średniego dalszego trwania życia obowiązującej w dniu ukończenia przez skarżącą 60 roku życia, bowiem przeliczenie to nie byłoby korzystniejsze dla ubezpieczonej.

Nie ma racji apelująca, iż decyzja organu rentowego jest dla niej dyskryminująca. Skoro w decyzji ustalającej jej wysokość emerytury uwzględniono taki sam współczynnik dalszego trwania życia, jaki należałoby uwzględnić, przeliczając jej emeryturę na datę osiągnięcia 60 roku życia, to nie może być mowy o jakiegokolwiek dyskryminacji wnioskodawczyni.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację ubezpieczonej, jak w punkcie 1 wyroku.

W punkcie 2 wyroku Sąd Apelacyjny na podstawie § 15 ust. 2 w zw. z § 16 ust. 1 pkt 2 oraz § 4 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu przyznał od Skarbu Państwa – Sądowi Okręgowemu w Słupsku na rzecz radcy prawnego E. K. kwotę 120 zł powiększoną o podatek VAT tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej ubezpieczonej z urzędu w postępowaniu apelacyjnym.

SSA Grażyna Czyżak SSA Maciej Piankowski SSO del. Tomasz Koronowski